

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Cebotari Vadim împotriva sentinței Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui

Cebotari Vadim Valeri, născut la 26.03.1985, originar și domiciliat în r-ul Fălești, s. Albinețu Vechi.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.04.2012-11.07.2012 (prima instanță)

2. 22.11.2012-26.12.2012 (instanța de apel)

3. 28.03.2013-24.04.2013 (instanța de recurs ordinar)

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iulie 2012, Cebotari Vadim a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. d), f) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27.10.2009, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate, Boicu Elena și Boicu Victoria, a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Cebotari Vadim în beneficiul Victoriei Boicu prejudiciul material în sumă de 936,77 lei și prejudicial moral în mărime de 5000 lei, în total suma de 5936,77 lei.

S-a încasat de la Cebotari Vadim în beneficiul Elenei Boicu prejudiciul material în sumă de 863 lei și prejudicial moral în mărime de 5000 lei, în total suma de 5863 lei.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit, că Cebotari Vadim la data de 01 aprilie 2012, aproximativ la ora 23:30, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, forțat a

pătruns în locuința cet. Boicu Victoria, situată în mun. Chișinău, str. Paris 47, ap. 37 și aplicându-i multiple lovituri cu mâinele și picioarele peste față și corp, a doborât-o la podea. În același timp, auzind strigătul mamei sale, din odaie a ieșit Boicu Elena, care a încercat s-o apere, însă Cebotari V., continuându-și acțiunile sale criminale, a doborât-o și pe Boicu Elena la podea, după care, amenințându-le pe ambele cu omorul a sustras, în total, de la Boicu Victoria bunuri în sumă de 4000 lei și de la Boicu Elena în sumă de 5400 lei, astfel cauzându-le părților vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 9400 lei.

3. Sentința a fost atacată în ordine de apel de inculpatul Cebotari Vadim, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând că pedeapsa aplicată este prea aspră; se căiește sincer de cele comise; vina o recunoaște integral; toate bunurile sustrate au fost restituite părților vătămate; are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2012 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Cebotari Vadim, cu menținerea sentinței instanței de fond.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a invocat, că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Cebotari Vadim în baza art. 188 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Cebotari Vadim, prin care, fără a invoca un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, din motiv că a recunoscut vina integral, se căiește de cele comise, a restituit bunurile sustrate părților vătămate, are la întreținere un copil minor, soția nu este angajată în câmpul muncii, el fiind unicul întreținător al familiei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată, că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

Se constată că, autorul recursului nu a respectat aceste cerințe.

Articolul 427 Cod de procedură penală prevede expres și limitativ toate temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărârile instanței de apel. În recursul ordinar declarat sunt criticate hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, exprimându-se dezacordul cu pedeapsa stabilită, pe care recurentul o consideră prea aspră. Însă, Colegiul penal consideră că acest temei, nu poate fi reținut de instanța de recurs din motiv, că instanța de fond și de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, au ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal adică, de criteriile generale de individualizare a pedepsei și luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și de faptul, că el anterior a săvârșit infracțiuni, de aceea pedeapsa reală cu închisoare stabilită acestuia este una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanțele ierarhic inferioare în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, au dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Cebotari Vadim în baza art. 188 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7

? ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Astfel, hotărârea atacată nu este afectată de erori de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Cebotari Vadim, fiind vădit neîntemeiat.

8. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cebotari Vadim Valeri împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2012, în propria cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15.05.2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Gordilă Nicolae